



## El Cardenal visita la presó Model de Barcelona



► L'arquebisbe de Barcelona, cardenal Lluís Martínez Sistach, va visitar la presó Model de Barcelona per tal de confirmar cinc reclusos. Posteriorment, el cardenal i els interns van compartir uns dolços com a símbol de fraternitat, en un ambient familiar propi d'aquestes dates. Aprofitant la seva visita, el Dr. Martínez Sistach es va passejar per la primera i la segona galeries, així com pel menjador, i va felicitar el Nadal a tots els interns.

### GLOSSA

## Una carta dels Reis

**D**iada de Reis. Tal dia com avui, l'any passat, una nena de deu anys i el seu germà de set es llevaren de bon matí i anaren de dret cap al lloc on els Reis els deixen habitualment els regals. Observaren que la galleda amb aigua per als camells era buida i la caixa de galetes que havien deixat per als Reis i els acompanyants, mig buida. S'endugueren, però, una sorpresa en trobar una carta signada pels tres reis que, entre altres coses, deia: «[...] Ens ha agradat molt l'escrit que lliuràreu al patge. Ens expliqueu que estúdieu força, que no us baralleu i que feu cas als pares. Veiem que sou mesurats a l'hora de demanar coses perquè us han explicat els pares i a l'escola que hi ha famílies que no tenen prou menjar perquè els pares s'han quedat sense feina. Comenteu també que a la parròquia han recollit aliments i que amb el vostre germà gran, que ja té setze anys, hi portàreu unes bosses de queviures [...]. Nosaltres us hem escrit per dir-vos que us hem deixat unes quantes coses —potser no totes les que de-

manàveu—, perquè ja sabeu que hem d'arribar a tots els nens i les nenes i perquè aquest any tenim menys diners. Confiem que us faci contents el que us hem pogut deixar. Quan acabin les festes de Nadal, seguiu ajudant les famílies que passen dificultats. No demaneu més del que necessiteu, aprofiteu el que teniu, no sigueu exigents i seguiu ajudant els que ho passen malament». El germà gran, de setze anys, somreia amb satisfacció mentre llegien la carta...

Déu ha fet brillar un estel durant les festes de Nadal. Cadascú sap quan l'ha vist i què ha sentit en el seu cor. És l'estel de Jesús infant que ens convida, a petits i grans, a seguir caminant, a ser millors, a compartir, a estimar, a donar, a viure amb més plenitud, a sortir de la mediocritat de la vida sense al·licients... «Hem vist com s'aixecava la seva estrella» (Mt 2,2). Convé fer com els mags, no abandonar, superar entrebancs, seguir l'estel i, com ells, donar estimant.

Enric Puig i Jofra, SJ

### PARAULA I VIDA

## La carta als Reis

**L**a nit de Reis per a molts infants és una nit màgica. Les il·lusions dels infants la nit de Reis les trobem expressades en poques paraules, en estil directe i sincer, a la carta als Reis. Els infants expressen allò que desitgen, allò que els fa il·lusió, siguin joguines, siguin objectes que necessiten. Tanmateix, en el cor d'aquests infants hi ha moltes altres il·lusions, més importants i més estimades per ells, encara que no sempre les sàpiguen expressar.

La seva il·lusió més gran és que el pare i la mare s'estimin molt i sempre, que s'esforcin per entendre's i viure units, que es perdonin i refacin els trencaments que la vida pot produir. Aquesta és la joguina que prefereixen a totes les altres. Ho expressen els ulls tristos dels infants que no la tenen. Ells han nascut i han crescut en el si d'una família i volen que aquesta mateixa família es mantingui unida, que puguin donar sempre una mà al pare i una altra a la mare, i així, amb el somriure als llavis, caminar, córrer, avançar, créixer, madurar... Aquesta és la joguina més preuada que els Reis poden portar als seus fills.



► aquesta imatge parla

Els pares cristians, portant els seus fills a l'església per celebrar el sagrament del baptisme, propicien que els seus fills esdevinguin fills de Déu. I els fills, a mesura que creixen, desitgen un altre objectiu. Ho manifesten d'una manera indirecta, fent preguntes amb paraules senzilles sobre qüestions transcendentals: pregunten sobre Déu, sobre la vida, sobre la mort, sobre el mal, etcètera; indirectament estan manifestant una altra il·lusió, la de ser catequitzats. I els pares els fan un regal contestant aquestes preguntes reiterades i iniciant els fills ja des de petits en la pregària i en la celebració de la fe en la comunitat cristiana.

**P**enso especialment en els infants de les famílies que viuen situacions de veritable pobresa i de precarietat a causa de la crisi greu i perllongada que estem vivint, que continuarà en l'any que estem iniciant. Els infants són molt sensibles i copsen les situacions doloroses de les seves famílies i també les del nostre món.

Estic segur que els nostres infants porten el cor una gran il·lusió, i fins potser l'han escrit a la *carta als Reis*, que es pot definir amb aquestes paraules: amor, pau, justícia, germanor, solidaritat, sentit autèntic de la vida... O, si es vol, també amb aquestes paraules menys corrents, però ben necessàries —i fins i tot urgents— a fi que els adults fem tot el que sigui possible per superar la greu crisi actual: honestat, compromís, fidelitat, austeritat, sinceritat, comprensió, acolliment... Sense aquestes actituds no es pot assolir aquella gran il·lusió.

Tot això succeeix la nit de Reis, que recorda i celebra l'adoració dels Mags a Déu fet infant a Betlem. Déu es fa infant per fer-nos a tots infants de Déu, fills de Déu i, per tant, germans de tots els membres de la humanitat. Les il·lusions que brollen del cor dels infants de tot el món escriuen una carta als Reis que, si tots ens hi esforcem, poden transformar el nostre món.

† Lluís Martínez Sistach  
Cardenal arquebisbe de Barcelona



**ENTREVISTA**



**IZASKUN DE ITUARTE**

**Veus catòliques**

**L**a plataforma de comunicadors *Catholic Voices*, sorgida l'any 2010 per ajudar els catòlics a comunicar i a augmentar la seva presència davant l'opinió pública, ha format el primer grup de portaveus a Barcelona. Ara ja poden aportar el seu punt de vista en aquells temes que es plantegin. La Izaskun de Ituarte, que és mare de família —té tres fills—, advocada i interiorista, ha realitzat la formació teòrica i tècnica per ser portaveu de la plataforma ([www.catholicvoices.cat/](http://www.catholicvoices.cat/) / 675 740 448).

**Com vas conèixer el projecte?**

Va ser quan buscaven voluntaris que volguessin formar-se com a portaveus. L'objectiu que tenim és saber explicar el que diu l'Església catòlica en aquells punts que susciten polèmica, però també per saber mostrar, sense aixecar la veu ni el gest, la bellesa del missatge cristià. Penso que aquest missatge que custodia l'Església és immillorable, i que els catòlics, en general, no estem a l'alçada quan el defensem.

**Què et va moure a col·laborar-hi?**

Quan em van oferir la possibilitat de participar-hi, vaig pensar que Déu ens demana a cadascun de nosaltres que fem el que tenim al nostre abast, i per això em vaig apuntar al *càsting*.

**Què t'ha aportat l'experiència de ser portaveu?**

Me n'he adonat que la formació personal és imprescindible per poder respondre qüestions que a primera vista semblen difícils d'explicar. I he après que quan algú qüestiona algun punt no hem de sentir-nos atacats, sinó mirar d'entendre què és el que li preocupa, la intenció positiva que hi ha darrera d'aquella crítica i, a partir d'aquí, oferir-li la nostra proposta.

**Oscar Bardají i Martín**

**QUÈ ÉS LA PERSONA HUMANA**

**La persona pot ser semblança de Déu**



**C**om a persones, hem rebut de Déu amor i coneixement, capacitat de decisió lliure i acció. Jo sóc allò que he rebut: sóc capacitat d'estimar, de perdonar, de conèixer, d'ajudar els altres, d'actuar... Però també jo sóc allò que dono: sóc lliure per compartir i donar. Rebre i donar fan créixer la persona que viu la fraternitat universal. Avui la paraula *germà* està gastada, però *germà* és la paraula adient a la família de Jesucrist. Viure universalment la germanor, la comunió fraterna, és la finalitat de la religió cristiana i, segurament, dels grans moviments religiosos.

Quan vivim realment com a persones? Ja ho he dit anteriorment: en la persona apareix quelcom de subsistent que la fa ser ella mateixa, tenim el subjecte en el qual hi ha implantada la força racional. Tenim el *moi-même*, el *jo mateix*, la *mismidad*, la identitat pròpia per la qual puc dir *jo*. Vet aquí el pol subsistent de la persona humana. Allò que la fa intransferible: *ella mateixa*.

A aquest pol li correspon el segon que és la relació. La relació ens fa comunicar amb els altres, tot donant-nos als altres i rebent dels altres. Rebent, en primer lloc, la presència comunicativa de l'altre que ens dona no només *coses seves* sinó que es dona ell mateix.

Ens pot ajudar molt a descobrir aquest segon pol tot allò que l'Evangelí ens diu sobre el Pare i la paternitat de Déu. És a dir, que som persones quan *imitem* les persones divines, concretament el Pare.

**Dr. Josep M. Rovira Belloso**

(*Déu fa créixer les persones*. Edicions Saragossa, Barcelona 2012)

**LES NOVES ESPIRITUALITATS**

**De la coexistència a la convivència**



**E**l cristianisme és dinàmic i des de l'origen ha viscut immers en un procés constant d'evolució. L'Evangelí és una font inesgotable d'inspiració, generadora de cultura d'acord amb els paràmetres de cada època.

Durant dos mil anys, el missatge de Jesús de Nazaret s'ha expressat en conceptes, formes artístiques, criteris ètics i institucions significatives per als homes i les dones de cada època.

L'angoixa del canvi que vivim avui dia és un sentiment que ens pot neguitejar. No són temps gens fàcils. Tampoc no van ser-ho per a Benet de Núrsia, Agustí d'Hipona, Francesc d'Assís o Ignasi de Loiola. Ells també van patir —i gaudir— la tensió provocada per aquesta adaptació de la fe a un moment històric particular. El seu gran encert fou llegir convenientment els signes dels temps i traduir el missatge de l'Evangelí a la realitat de l'època.

És imprescindible establir les regles del joc d'un diàleg renovat entre fe i cultura. El món d'avui no pot desapropiar l'experiència acumulada del cristianisme, ni la vocació de defensar els més vulnerables, ni la seva capacitat cohesionadora. Així mateix, el cristianisme no pot ignorar les aportacions de la cultura actual.

**Josep Otón**

(*El reencantament postmodern*. Ed. Cruïlla-Fundació Joan Maragall. Barcelona 2012)

**LEX ORANDI, LEX CREDENDI**

**Com entrem a la vida litúrgica**



**A**la litúrgia, ens hi hem d'acostar amb respecte. Com quan ens trobem davant l'arbre de la creu, posem per cas. Perquè la creu ens infon aquell respecte que neix de saber que en ella morí el Salvador del món. Amb respecte ens acostem a la creu; l'adorem i, amb respecte, besem la imatge del Redemptor que la creu ens ofereix. Davant la creu no podem sinó expressar un respecte sagrat.

També és amb respecte que contemplem l'Església, sobretot quan ho fem més enllà dels batibulls i fregadissos que massa sovint ens la fan veure com desfigurada. Més enllà d'això, quan la contemplem en el que és veritablement, el poble sant de Déu, l'Esposa santa i immaculada de Crist, la vinya estimada de Déu, la Mare fecunda que ens ha engendrat a la vida divina —i podríem afegir d'altres característiques que ens donen el seu veritable rostre—, quan la contemplem així, no podem fer-ho sinó amb un gran respecte, aquell respecte que neix de saber que l'Església és una de les grans obres de Déu.

Amb la litúrgia hem de fer igual. La nostra primera actitud davant de la litúrgia és de respecte, un respecte que és gairebé aquell sant temor que és el començament de la saviesa. La nostra primera mirada a la litúrgia no ha de ser la del que diu: «Què deu ser això?», sinó la de qui contempla una obra de Déu, la de qui vol trobar la presència de Crist enmig dels seus; que es reuneixen en nom seu, per escoltar-lo i per enriquir la seva vida cristiana amb la gràcia dels sagraments.

**Josep Urdeix**

**DEL MARTIROLOGI**

Memòria de sant Ramon de Penyafort, prevere dominicà. Nascut al castell de Penyafort, al Penedès, estudià ciències jurídiques i en fou professor a Bolonya. Ingressà a l'Orde de Predicadors al convent de Santa Caterina de Barcelona i després fou cridat pel Sant Pare Gregori IX a Roma, on va aportar el seu saber en dret i teologia moral. També va escriure diverses obres d'aquests temes que van ser molt valuoses. Va morir a Barcelona, quasi centenari, el dia de Reis de 1275. Patró dels juristes i canonistes.

**SANTORAL I LECTURES**

- 6. ✠ Diumenge.** Epifania del Senyor. Diada dels sants Fèlix, Gaspar i Baltasar, i també Adoració (dels Reis, o Doració).
- 7. Dilluns.** Sant Ramon de Penyafort (†1275), prev. dominicà, del Penedès, patró dels juristes i canonistes.
- 8. Dimarts.** Sant Apol·linar, bisbe; sant Severí, abat; santa Gúdula (†712), vg., a Brussel·les.
- 9. Dimecres.** Sant Eulogi de Còrdova, prev. i mr. (859) mossàrab; sants Julià i Basilissa, esposos mrs.
- 10. Dijous.** Sant Agatò, papa (sicilià, 678-681); sant Pere Ursèol, monjo de Sant Miquel de Cuixà.
- 11. Divendres.** Sant Higini, papa (grec, 136-140) i mr.; sant Salvi, bisbe i mr.; santa Hortènsia, vg.
- 12. Dissabte.** Sant Arcadi, mr.; sant Alfred, monjo, patró de l'amistat; sant Nazari, monjo; santa Tatiana, mr.

☐ **Diumenge** vinent, Baptisme del Senyor (lit. hores: 2a se 22 (o bé: Is 40,1-5.9-11 / Sl 103 / Tt 2,11-14;3,4-7 /

## EPIFANIA DEL SENYOR

### ▶ Lectura del llibre de Isaïes (Is 60,1-6)

¡Levántate, brilla, Jerusalén, que llega tu luz; la gloria del Señor amanece sobre ti! Mira: las tinieblas cubren la tierra, y la oscuridad los pueblos, pero sobre ti amanecerá el Señor, su gloria aparecerá sobre ti; y caminarán los pueblos a tu luz, los reyes al resplandor de tu aurora. Levanta la vista en torno, mira: todos esos se han reunido, vienen a ti; tus hijos llegan de lejos, a tus hijas las traen en brazos. Entonces lo verás, radiante de alegría; tu corazón se asombrará, se ensanchará, cuando vuelquen sobre ti los tesoros del mar y te traigan las riquezas de los pueblos. Te inundará una multitud de camellos, de dromedarios de Madián y de Efá. Vienen todos de Sabá, trayendo incienso y oro, y proclamando las alabanzas del Señor.

### ▶ Salmo responsorial (71)

R. *Se postrarán ante ti, Señor, todos los pueblos de la tierra.*

### ▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Efesios (Ef 3,2-3a.5-6)

Hermanos:

Habéis oído hablar de la distribución de la gracia de Dios que se me ha dado en favor vuestro. Ya que se me dio a conocer por revelación el misterio, que no había sido manifestado a los hombres en otros tiempos, como ha sido revelado ahora por el Espíritu a sus santos apóstoles y profetas: que también los gentiles son coherederos, miembros del mismo cuerpo y partícipes de la promesa en Jesucristo, por el Evangelio.

### ▶ Lectura del santo evangelio según san Mateo (Mt 2,1-12)

Jesús nació en Belén de Judea en tiempos del rey Herodes. Entonces, unos magos de Oriente se presentaron en Jerusalén preguntando: «¿Dónde está el Rey de los judíos que ha nacido? Porque hemos visto salir su estrella y venimos a adorarlo.»

Al enterarse el rey Herodes, se sobresaltó, y todo Jerusalén con él; convocó a los sumos sacerdotes y a los escribas del país, y les preguntó dónde tenía que nacer el Mesías. Ellos le contestaron: «En Belén de Judea, porque así lo ha escrito el profeta: “Y tú, Belén, tierra de Judea, no eres ni mucho menos la última de las ciudades de Judea, pues de ti saldrá un jefe que será el pastor de mi pueblo Israel.”» Entonces Herodes llamó en secreto a los magos para que le precisaran el tiempo en que había aparecido la estrella, y los mandó a Belén, diciéndoles: «Id y averiguad cuidadosamente qué hay del niño y, cuando lo encontréis, avisadme, para ir yo también a adorarlo.»

Ellos, después de oír al rey, se pusieron en camino, y de pronto la estrella que habían visto salir comenzó a guiarlos hasta que vino a pararse encima de donde estaba el niño. Al ver la estrella, se llenaron de inmensa alegría.

Entraron en la casa, vieron al niño con María, su madre, y cayendo de rodillas lo adoraron; después, abriendo los cofres, le ofrecieron regalos: oro, incienso, y mirra.

Y habiendo recibido en sueños un oráculo, para que no volvieran a Herodes, se marcharon a su tierra por otro camino.

### ▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 60,1-6)

Alça't radiant, Jerusalem, que arriba la teva llum, i sobre teu clareja com l'alba la glòria del Senyor. Mentre les tenebres embolcallen la terra, i fosques nuvolades cobreixen les nacions, sobre teu clareja el Senyor i apareix la seva glòria. Els pobles s'acosten a la teva llum, els reis busquen la claror de la teva albada. Alça els ulls i mira al teu entorn: tots aquests s'apleguen per venir cap a tu; porten de lluny els teus fills, duen als braços les teves filles. Tota radiant i meravellada veuràs amb el cor eixamplat com aboquen damunt teu els tresors del mar, i porten a casa teva la riquesa de les nacions. Et cobriran onades de camells, dromedaris de Madián i d'Efà; tots vénen de Sabá portant or i encens i cantant la grandesa del Senyor.

### ▶ Salm responsorial (71)

R. *Tots els pobles, Senyor, us faran homenatge.*

### ▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes (Ef 3,2-3a.5-6)

Germans, segurament heu sentit dir que Déu m'ha confiat la missió de comunicar-vos la seva gràcia: per una revelació he conegut el misteri secret, que els homes no havien conegut en les generacions passades tal com ara Déu l'ha revelat per l'Esperit als sants apòstols de Crist i als profetes.

El secret és aquest: que des d'ara, per l'evangeli, tots els pobles, en Jesucrist, tenen part en la mateixa herència, formen un mateix cos i comparteixen la mateixa promesa.

### ▶ Lectura de l'evangeli segons sant Mateu (Mt 2,1-12)

Quan va néixer Jesús, a Bet-Lèhem de Judea, en temps del rei Herodes, vingueren d'Orient uns mags i, en arribar a Jerusalem, preguntaven: «On és el rei dels jueus que acaba de néixer? Hem vist com s'aixecava la seva estrella i venim a presentar-li el nostre homenatge». El rei Herodes i tota la ciutat de Jerusalem s'inquietaren en sentir aquestes noves. Herodes convocà tots els grans sacerdots amb els lletrats del poble i els preguntava on havia de néixer el Messies. Ells respongueren: «A Bet-Lèhem de Judea. Així ho escriu el profeta: “Bet-Lèhem, terra de Judà, no ets de cap manera la més petita entre les famílies de Judà, perquè de tu sortirà un príncep que pasturarà Israel, el meu poble”». Llavors Herodes cridà secretament els mags i s'informà ben bé del moment en què s'havia aparegut l'estrella. Després els encaminà a Bet-Lèhem amb aquesta recomanació: «Aneu, busqueu-lo ben bé, aquest nen, i quan l'haureu trobat, feu-m'ho saber, que jo també vull presentar-li el meu homenatge.»

Sortint de l'audiència del rei, es posaren en camí. Llavors s'adonaren que l'estrella que havien vist aixecar-se anava davant d'ells fins que s'aturà sobre el lloc on hi havia el nen. La seva alegria en veure allà l'estrella va ser immensa.

Entraren tot seguit a la casa, veieren el nen amb Maria, la seva mare i, prostrats a terra, li presentaren el seu homenatge. Van obrir llavors les seves arquetes per oferir-li presents: or, encens i mirra.

Després, advertits en un somni que no anessin pas a veure Herodes, se'n tornaren al seu país per un altre camí.



L'adoració dels Reis. Pintura de Fra Angelico, Museu del Prado (Madrid)

## MISSA DIÀRIA (LMD)

Reis o mags d'Orient: Melcior, Caspar i Baltasar.

Accés al Breviari



**Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): 1Jn 3,22-4,6 / SI 2 / Mt 4,12-17.23-25.

**Dimarts**: 1Jn 4,7-10 / SI 71 / Mc 6,34-44.

**Dimecres**: 1Jn 4,11-18 / SI 71 / Mc 6,45-52.

**Dijous**: 1Jn 4,19-5,4 / SI 71 / Lc 4,14-22a.

**Divendres**: 1Jn 5,5-13 / SI 147 / Lc 5,12-16.

**Dissabte**: 1Jn 5,14-21 / SI 149 / Jn 3,22-30.

(1a setm.): Is 42,1-4.6-7 / SI 28 / Ac 10,34-38 / Lc 3,15-16.21-22 / Lc 3,15-16.21-22).

## COMENTARI

### Venim d'Orient per adorar el vostre Rei



**E**n aquest dia de l'Epifania del Senyor domina en les lectures el tema de la llum. El profeta Isaïes profetitzava la claror de la glòria del Senyor sobre la ciutat de Jerusalem, de manera que tots els pobles s'acosten a la seva llum i busquen la claror de la seva albada. De la mateixa manera, els mags d'Orient arriben a Jerusalem cercant el rei dels jueus que la llum de l'estrella els ha indicat.

Per als antics, tota la creació parla de Déu que l'ha creada. El món és un llibre obert que revela la presència del seu autor. I, així, les estrelles són una llàntia encesa en la immensitat del cel que ens revela el naixement i la vida de les persones i dels pobles. Els mags de Mèdia i Pèrsia eren sacerdots especialitzats en l'observació del cel i dels seus canvis per a extraure'n una paraula de part de Déu.

En el text de l'evangeli d'avui, Déu ens adreça cap a Jesús per dos camins complementaris: per l'estrella que segueixen els mags i per la Sagrada

Esriptura que llegeixen els lletrats de Jerusalem. I, a la Bíblia, l'anunci ve sempre acompanyat d'un signe; així, l'anunci del nou «rei dels jueus» que marca l'estrella, i del «príncep que pasturarà Israel» que indica les paraules del profeta, troben l'acompliment en el signe de la casa on s'estan el nen i Maria, la seva mare. Això els omple d'alegria.

Així se'ns revela el secret de què ens parla la carta als Efesios: «Des d'ara tots els pobles comparteixen la mateixa promesa en l'evangeli de Jesucrist». Els primers a viure-ho són els mags d'Orient. Ells són els primers a trobar i gaudir del Messies d'Israel, que és, a més, el Salvador dels pobles pagans.

«Aneu i busqueu-lo ben bé» havia indicat Herodes als mags; i ells van, el busquen, el troben i li presenten el seu homenatge: or, encens i mirra. Béns preuats, dignes de tot un Rei que és Déu fet home per nosaltres; però que no són sinó expressió d'un homenatge més pregon, l'homenatge de la fe sincera en el Salvador del món.

Jordi Latorre, SDB

## AGENDA

L'agenda més completa de la diòcesi la trobareu al web, o bé enfocant el telèfon mòbil en aquest codi QR que hi enllaça directament.



## ACTES I CONFERÈNCIES

**Jornada de retrobament de les fraternitats caputxines.** Dissabte 12 de gener (9.30 h) al c/ Riera St. Miquel, 1 bis, Bcn (t. 932 174 108), amb el tema «Experiències de conversió». Taula rodona amb participació de diferents testimonis, celebració de l'Eucaristia, dinar i audició del *Messies* de Haendel a càrrec de Joan Vives. Entrada lliure (confirmeu dinar).

**Adoració nocturna a la Sagrada Família.** Dijous 10 de gener, a la cripta, després de la missa de les 20.15 i fins a mitjanit. Hi haurà confessors. Els interessats a formar-ne part de forma estable, mitjançant tornos, poden fer-ho a través del t. 662 198 630 (Juan Ribas) o [www.sagradafamiliaadoracio.com](http://www.sagradafamiliaadoracio.com).

**Missa en memòria de Rosa Deulofeu.** Dilluns 7 de gener (19 h), a la parròquia de Sant Agustí (pl. St. Agustí, 2) se celebrarà una Eucaristia en memòria de qui fou delegada de Joventut de la nostra arxidiòcesi.

## Primer Simposi sobre el Vaticà II a la FTC



)) aquesta imatge parla

Ens plau deixar constància d'una iniciativa extraordinària de la Facultat de Teologia de Catalunya (FTC): durant els propers anys, cada mes de desembre dedicarà un Simposi internacional a les quatre constitucions del Vaticà II: sobre la Paraula de Déu, sobre l'Església, sobre la litúrgia i sobre la missió pastoral de l'Església en el món. El primer d'aquests Simposis, amb motiu de la commemoració dels 50 anys de l'inici del Vaticà II va celebrar-se els dies 11 i 12 de desembre. En la foto, l'acte inaugural: d'esquerra a dreta, Joan Planellas, vicedegà de la FTC; Armand Puig, degà de la FTC; el cardenal Martínez Sistach; Salvador Giner, president de l'IEC, i Jaume Fontbona, cap del Departament de Teologia Sistemàtica. Les ponències es publicaran a la *Revista Catalana de Teologia*.



**Celebracions a la basílica de Santa Maria del Mar.** Diumenge 13 gener al matí pujada de les campanes a l'espada. Divendres 25: 20.30 h, parlament del Dr. Martí Bonet; 21 h, concert inaugural, a càrrec de Marina Rossell i la Coral Sant Jordi. Diumenge 27 (12 h), Eucaristia d'acció de gràcies.

**Pompeia grups.** «La Creació», a càrrec de Josep Giménez, SJ. Lloc: c/ Riera Sant Miquel 1 bis, t. 932 174 108, Barcelona.

## CURSOS

**La dimensió espiritual de la nova evangelització.** Aquest curs s'em-

marca dins la temàtica de la «Nova evangelització» i té com a punt central la dimensió espiritual de la persona. Es farà al CEP (Rivadeneyra 6, 3r) els dilluns 14, 21 i 28 de gener (18-20.45 h), a càrrec de Joan M. Bovet. Per a més informació i inscripcions: t. 933 174 858, c/e: [cep@cepastorals.cat](mailto:cep@cepastorals.cat).

## PUBLICACIONS

**Una espiritualitat per al cristià d'avui.** Aquest llibre del cardenal Lluís Martínez Sistach, que edita en català i en castellà el CPL de Barcelona, ofereix un itinerari del seguiment de Jesucrist, seguint

## ANY DE LA FE

## La fe de molts cristians i cristianes

«Per la fe, molts cristians han promogut accions a favor de la justícia, per fer concreta la paraula del Senyor, que ha vingut a proclamar l'alliberament dels oprimits i un any de gràcia per a tots (cf. Lc 4,18-19). [...] També nosaltres vivim per la fe: pel reconeixement viu del Senyor Jesús, present en les nostres vides i en la història.»



**Benet XVI,**  
*La porta de la fe, n. 13*

la pedagogia de l'any litúrgic. És un llibre de vida cristiana, de litúrgia i d'espiritualitat. Una espiritualitat centrada en els misteris de la vida del Senyor, sobretot la Pasqua. Una reflexió sobre les principals festes cristianes del cardenal, que és també president de la Comissió Episcopal de Litúrgia de la CEE.



## PALABRA Y VIDA

## La carta a los Reyes

La noche de Reyes para muchos niños es una noche mágica. Las ilusiones de la infancia en la noche de Reyes las podemos encontrar expresadas en pocas palabras, en estilo directo y sincero, en la carta a los Reyes.

Los niños expresan lo que desean, lo que les hace ilusión, sean juguetes o sean objetos que necesitan. Sin embargo, en el corazón de estos niños hay muchas otras ilusiones, más importantes y más amadas por ellos, aunque no siempre las sepan expresar.

Su mayor ilusión es que su padre y su madre se amen mucho y siempre, que se esfuercen por entenderse y vivir unidos, que se perdonen y reconstruyan las rupturas que la vida pueda producir. Este es el juguete que prefieren a todos los demás. Lo expresan los ojos tristes de los niños que no lo tienen. Ellos han nacido y han crecido en el seno de una familia y quieren que esta misma familia se mantenga unida, que puedan dar siempre una mano a su padre y otra mano a su madre, y así, con la sonrisa en los labios, caminar, correr, avanzar, crecer, madurar... Este es el ju-

guete más valioso que los Reyes pueden llevar a sus hijos.

Los padres cristianos, al llevar a sus hijos a la iglesia para celebrar el sacramento del bautismo, propician que sus hijos se conviertan en hijos de Dios. Y los hijos, a medida que crecen, desean otro obsequio. Lo manifiestan de una manera indirecta, haciendo preguntas con palabras sencillas sobre cuestiones trascendentes: preguntan sobre Dios, sobre la vida, sobre la muerte, sobre el mal, etcétera; indirectamente están manifestando otra ilusión, la de ser catequizados. Y los padres les hacen un regalo al contestar a estas reiteradas preguntas y al iniciar a sus hijos, ya desde pequeños, en la oración y en la celebración de la fe en la comunidad cristiana.

Pienso especialmente en los niños de familias que viven situaciones de verdadera pobreza y de precariedad a causa de la crisis grave y prolongada que estamos viviendo, que continuará en el año que estamos comenzando. Los niños son muy sensibles y captan las situaciones dolorosas de sus familias y también de nuestro mundo.

Estoy seguro de que nuestros niños llevan en su corazón una gran ilusión y que quizá la han escrito en su Carta a los Reyes, una ilusión que se puede definir con estas palabras: amor, paz, justicia, hermandad, solidaridad, sentido auténtico de la vida. O, si se quiere, con esas menos corrientes, pero muy necesarias —e incluso urgentes— para que los adultos hagamos todo lo posible para superar la grave crisis actual: honestidad, compromiso, fidelidad, austeridad, sinceridad, comprensión, acogida... Sin estas actitudes no se puede alcanzar aquella gran ilusión.

Todo esto sucede en la noche de Reyes, que recuerda y celebra la adoración de los Magos a Dios, nacido como niño en Belén. Dios se hace niño para hacernos a todos niños de Dios, hijos de Dios y, por tanto, hermanos de todos los miembros de la humanidad. Las ilusiones que brotan del corazón de los niños de todo el mundo escriben una carta a los Reyes que, si todos nos esforzamos en ello, pueden transformar nuestro mundo.

† **Lluís Martínez Sistach**  
Cardenal arzobispo de Barcelona

Seguiu-nos a les xarxes socials

[www.arqbcn.cat](http://www.arqbcn.cat)

facebook.com/ArquebisbatdeBarcelona  
@arquebisbatbcn

També al Twitter del Cardenal

@sistachcardenal